

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/37/2013
Identifikačné číslo spisu:	1505203295
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1505203295.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu VB LEASING SK, s. r. o., Bratislava, Košická 49, IČO: 31 378 528, proti žalovanému Ján Ješko - NOUBLE EUROPEEN, Dolná Strehová 42, IČO: 30 441 722, o zaplatenie 18 858,83 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2 Zm 93/05, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013, č. k. 3CoZm 27/2012-252, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalovaného zastavuje.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V uznesením z 11. mája 2012, č. k. 2 Zm 93/05-241 nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov a konanie o ustanovení zástupcu z radov advokátov zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude tento návrh postúpený Centru právnej pomoci.

Rozhodol tak s odôvodnením, že na základe podkladov, ktorými žalovaný v roku 2007 preukazoval svoje osobné, majetkové a zárobné pomery, súd v súčasnosti nemôže o oslobodení od súdnych poplatkov rozhodnúť, a to nielen pre ich neaktuálnosť, ale aj pre zmenu ustanovenia § 138 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého od 01. 01. 2012 musia byť pomery účastníka dokladované buď vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov. S účinnosťou od 01. 01. 2012 už rozhodovanie o ustanovení advokáta nepatrí do právomoci súdu. V zmysle prvej vety § 30 O. s. p. účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci.

Súd listom z 2. februára 2012 žalovaného upozornil, že po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a vrátení veci bude súd o jeho žiadosti opätovne rozhodovať, poučil ho, že sa môže so žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátiť na Centrum právnej pomoci s tým, že priznanie nároku na právnu pomoc, bude mať v zmysle § 138 ods. 4 O. s. p. účinky oslobodenia od súdnych poplatkov. Do 30 dní mal súdu oznámiť, či a kedy Centrum právnej pomoci požiadal o poskytnutie právnej pomoci, resp., ak sa rozhodne túto možnosť nevyužiť, v rovnakej lehote zaslať súdu buď rozhodnutie o hmotnej núdzi podľa

osobitných predpisov, alebo vyplnené tlačivo, ktorého vzor uverejnilo ministerstvo na svojom webovom sídle.

Na túto výzvu žalovaný reagoval podaním z 21. marca 2012, označeným ako odvolanie, v ktorom uviedol, že súd nemá žiadne právo klásť mu akékoľvek podmienky, lebo porušil jeho ústavné práva v čase, keď mal ustanoviť mu zástupcu z radov advokátov, preto si má súd celú záležitosť vyriešiť sám, ide o starú záležitosť a jeho zmena zákona od 1. januára 2012 nezaujíma. Ďalej uviedol, že Centrum právnej pomoci v Bratislave a ani v Banskej Bystrici ho zastupovať nemôžu, lebo voči ním vedie súdne konania o náhradu škody.

Súd vychádzal z návrhu žalovaného o oslobodenie od súdnych poplatkov, doručený súdu 22. januára 2007. O oslobodenie žiadal z dôvodu, že je invalidný dôchodca, jeho manželka je nezamestnaná, má dve deti s povinnosťou vyživovania a jeho rodina je uznaná ako sociálny prípad v hmotnej núdzi, čo preukázal fotokópiou potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, z 20. marca 2007 o tom, že poberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi a fotokópiou rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo 4. mája 2005 o tom, že od 18. júna 2006 bol jeho invalidný dôchodok znížený na 5 140,-- Sk mesačne.

Ako vyplýva z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš z 13. apríla 2012, žalovaný nie je v súčasnosti poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi. Aké sú súčasné osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovaný napriek výzve nepreukázal. Súd nemá možnosť za žalovaného vyhľadávať dôkazy o jeho pomeroch, ani tieto dokladovať spôsobom predpísaným v § 138 ods. 2 O. s. p., preto súd návrhu žalovaného nevyhovel. Žalovaný bol poučený, že má možnosť požiadať Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci a že s účinnosťou od 1. januára 2012 nepatrí rozhodovanie o ustanovení advokáta účastníkovi občianskeho súdneho konania do právomoci súdu, ale Centru právnej pomoci, preto v tejto časti poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude návrh postúpený Centru právnej pomoci.

Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením z 31. mája 2013, č. k. 3CoZm 27/2012-252 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil a žalovanému uložil poriadkovú pokutu 200,-- eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že pre posúdenie nároku na priznanie nároku pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov sú rozhodujúce okolnosti v čase jeho vydania, ako správne uviedol súd prvého stupňa.

Odvolací súd sa stotožnil i s rozhodnutím v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa konanie o návrhu žalovaného na ustanovenie zástupcu z radov advokátov zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude tento návrh postúpený Centru právnej pomoci. Tvrdenie žalovaného o tom, že Centrum právnej pomoci ho nemôže zastupovať, lebo voči ním vedie spor o náhradu škody, nie je dôvodné. Nie je rozhodujúci prípadný subjektívny názor Centra právnej pomoci, ale to, že Centrum právnej pomoci v zmysle zákona je orgánom, ktorý rozhoduje o bezplatnom zastupovaní a je mu daná právomoc v súlade so zákonom č. 327/2005 Z. z.

Odvolací súd ďalej neprihliadol na žalovaným vznesenú námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi JUDr. Viere Ulackej v zmysle § 15a ods. 5 O. s. p., pretože táto námietka sa týka len okolností, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci. Ďalej odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že obsahuje hrubo urážlivé a dehonestujúce vyjadrenia na adresu, aby uplatnil a dokázal svoje tvrdenia, nesmú byť ich vyjadrenia hrubo urážlivé. Za tieto hrubo urážlivé vyjadrenia odvolací súd poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 O. s. p. uložil žalovanému poriadkovú pokutu 200,-- eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalovaný. Podľa žalovaného odvolací súd porušil jeho práva garantované Ústavou SR, ústavným zákonom a O. s. p., tento dôvod niekoľkokrát zopakoval. Ďalej

uviedol, že nemá právnické vzdelanie, preto sa v prejednávanej veci nevie kvalifikovane brániť. Z tohto dôvodu žiadal súd, aby mu bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov, napokon predpisuje to aj zákon, inak sú porušené jeho práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania a v stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal ďalej, či boli splnené podmienky dovolacieho konania, aby dovolanie mohlo byť prejednané.

Podľa § 241 ods. 1 O. s. p. dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O. s. p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa žalovanému doručil výzvu z 2. marca 2012. Vo výzve žalovaného poučil, že v zmysle prvej vety § 30 O. s. p. v znení účinnom od 1. januára 2012, účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. Preto sa žalovaný má so svojou žiadosťou obrátiť na Centrum právnej pomoci. Súčasne vyzval žalovaného, aby do 30 dní od doručenia výzvy písomne oznámil súdu, či a kedy požiadal Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci. Ak sa rozhodne túto možnosť nevyužiť, v rovnakej lehote má súdu zaslať buď rozhodnutie o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov, alebo vyplnené tlačivo, ktorého vzor uverejnilo ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, keďže týmto spôsobom musia byť podľa § 138 ods. 2 O. s. p. v návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov pomery účastníka dokladované.

Na výzvu reagoval žalovaný podaním z 21. marca 2012, ktorým vyjadril nespokojnosť s postupom súdu, uviedol, že ho novela O. s. p. nezaujíma a súd mu mal ustanoviť advokáta. Ďalej uviedol, že Centrum právnej pomoci v Bratislave a ani v Banskej Bystrici nemôže požiadať, pretože voči nim si na súde žalobou uplatnil právo na náhradu škody.

Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa žalovaného dostatočne poučil v zmysle ustanovenia § 30 O. s. p., aby sa so žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátil na Centrum právnej pomoci. Žalovaný to odmietol.

Keďže dovolateľ neodstránil nedostatok podmienky konania, a to povinné zastúpenie dovolateľa advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd pre túto vadu nemohol vo veci konať, preto konanie o dovolaní žalovaného podľa ustanovenia § 104 ods. 2 v spojení s § 243c O. s. p. zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.